

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 9 marca 1937 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej.

Na podstawie art. 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 8, poz. 66) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 8, poz. 66).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 5.

§ 2. Uposażenie w wymiarze, przewidzianym dla stolicy, przysługuje żołnierzom zawodowym, posiadającym stałą przynależność służbową w obrębie garnizonu stołecznego.

Do art. 11 i 28.

§ 3. (1) Jednorazową kwotę na wyekwipowanie dla mianowanych podporucznikami zawodowymi lub chorążymi zawodowymi, albo też zastępujące tę kwotę w całości lub częściowo wyekwipowanie w naturze, określa osobne zarządzenie. Wypłata powyższej należności lub wydanie wyekwipowania w naturze następuje w dniu ogłoszenia mianowania. W razie zarządzenia mianowania z mocą obowiązującą wstecz ponad 3 miesiące, potrąca się mianowanemu z jednorazowej kwoty na wyekwipowanie, a w przypadku otrzymania wyekwipowania w naturze — z uposażenia, koszt zużycia umundurowania skarbowego za cały czas korzystania z tego umundurowania, począwszy od tego dnia, od którego mianowanie obowiązuje. Potrąceniu podlega tylko koszt zużycia umunduro-

wania sukiennego (furażerki, rogatywki, kurtki sukiennej, spodni sukiennych, spodni wyjściowych ciemnych, płaszcz sukiennego i owijaczy sukiennych) oraz obuwia. Koszt zużycia oblicza się dziennie przy uwzględnieniu normy trwałości, czasu noszenia i ceny, ustalonej dla danego przedmiotu.

(2) Wypłata jednorazowej kwoty na wyekwipowanie lub wydanie wyekwipowania w naturze oficerom rezerwy powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, którzy tego rodzaju należności jeszcze nie otrzymali, następuje w dniu rozpoczęcia służby czynnej.

§ 4. Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania jest płatny za cały rok kalendarzowy z góry łącznie z uposażeniem za miesiąc styczeń z ograniczeniami zawartymi w § 5 ust. (1) i (2) oraz w § 6 i 7. Dodatek ten należy się wszystkim oficerom i chorążym (równorzędnym), mającym prawo do uposażenia za miesiąc styczeń tego roku kalendarzowego, za który następuje wypłata dodatku.

§ 5. (1) Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania otrzymują:

- a) oficerowie zawodowi mianowani z podchorążych oraz chorążowie zawodowi (równorzędni), mianowani z podoficerów zawodowych — po upływie 2 lat od dnia mianowania podporucznikami zawodowymi lub chorążymi zawodowymi (równorzędnymi);
- b) oficerowie rezerwy, powołani do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, którzy przy powołaniu otrzymali jednorazową kwotę na wyekwipowanie albo zastępujące tę kwotę w ca-

łości lub częściowo wyekwipowanie w naturze — po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia służby czynnej;

- c) oficerowie rezerwy, powołani do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, którzy nie byli uprawnieni do otrzymania przy powołaniu należności wymienionych pod lit. b) — od dnia rozpoczęcia służby czynnej.

(2) Do wymienionego w ust. (1) dwuletniego czasokresu nie zalicza się ewentualnych przerw w służbie, w czasie których oficer, chorąży (równorzędny) z jakichkolwiek bądź powodów nie ma prawa do uposażenia.

(3) Za dzień mianowania, lub rozpoczęcia służby czynnej w myśl rozporządzenia niniejszego, należy uważać dzień, od którego oficerowi, chorążemu (równorzędnemu) przysługuje uposażenie danego stopnia.

§ 6. (1) Oficerom, chorążym (równorzędnym), pozostającym w dniu płatności rocznego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania (§ 5) na urlopie bez uposażenia lub w stanie nieczynnym bez uposażenia, wypłaca się ten dodatek w danym roku kalendarzowym dopiero łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po tym miesiącu, w którym powrócili oni z urlopu bez uposażenia, lub stanu nieczynnego bez uposażenia, do służby czynnej, lub przeszli z powrotem w stan czynny i to nie za cały rok, lecz tylko stosunkowo za taki okres czasu, jaki przy uwzględnieniu przepisu zawartego w ust. (3) paragrafu niniejszego, pozostaje od czasu ich powrotu do służby czynnej, do końca danego roku kalendarzowego.

(2) Oficerom i chorążym (równorzędnym), o których mowa w ust. (1) § 5, wypłaca się w ciągu danego roku kalendarzowego dodatek na uzupełnienie wyekwipowania łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po tym miesiącu, w którym upłynął dwuletni okres od dnia ich mianowania podporucznikami zawodowymi lub chorążymi (równorzędnymi), lub łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po dniu wstąpienia oficera do służby czynnej i to w obu przypadkach tylko stosunkowo za taki okres czasu, jaki pozostaje do końca danego roku kalendarzowego.

(3) Przy ustaleniu terminu, od którego w przypadkach, określonych w paragrafie niniejszym, oblicza się dodatek na uzupełnienie wyekwipowania, stosuje się odpowiednio przepis lit. a) art. 16.

§ 7. (1) Wypłata dodatku na uzupełnienie wyekwipowania ulega w całości zawieszeniu w przypadkach przewidzianych w art. 50 ust. 1, 53 ust. 1 i 54 ust. 1.

(2) W przypadku uprawomocnienia się skazującego wyroku sądu I instancji w myśl art. 53

ust. 3, albo utrzymania w mocy wyroku sądu I instancji w myśl art. 54 ust. 3 lit. a), jak również w przypadku uznania nieobecności w jednostce albo na stanowisku za nieusprawiedliwioną (art. 50 ust. 3), traci zasądzony (skazany) prawo do zawieszono go dodatku na uzupełnienie wyekwipowania. We wszystkich innych przypadkach zakończenia wszczętego postępowania karnego lub w przypadku uznania nieobecności w jednostce lub na stanowisku za usprawiedliwioną, następuje wypłata tego dodatku.

§ 8. Po otrzymaniu jednorazowej kwoty na przemundurowanie (art. 11 ust. 3) przysługuje roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania po upływie 2 lat, licząc od dnia powstania prawa do otrzymania jednorazowej kwoty na przemundurowanie, przy odpowiednim stosowaniu przepisów § 6 ust. (2).

§ 9. Oficerowie, pozostający w stanie nieczynnym z zachowaniem uposażenia, otrzymują roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania w pełnym wymiarze, bez względu na wymiar pobieranego uposażenia.

§ 10. Dodatek na wyekwipowanie połowe otrzymują:

- a) oficerowie i chorążowie (równorzędni), wchodzący w skład formacji mobilizowanych i przeznaczeni do wyruszenia z tymi formacjami na obszar wojenny — w dniu bezpośrednio następującym po zarządzeniu mobilizacji;
- b) oficerowie i chorążowie (równorzędni) przydzieleni (wcieleni) na skutek ogłoszonej mobilizacji do formacji mobilizowanych i przeznaczeni do wyruszenia z tymi formacjami na obszar wojenny — w dniu zgłoszenia się w formacji;
- c) oficerowie i chorążowie (równorzędni) przydzieleni (wcieleni) do formacji zmobilizowanych, znajdujących się na obszarze wojennym — bezpośrednio po otrzymaniu polecenia wyruszenia na obszar wojenny.

Do art. 24 i 27.

§ 11. W skład uposażenia, według którego określa się wysokość odprawy, przysługującej żołnierzom zawodowym przy przeniesieniu do rezerwy lub pospolitego ruszenia, oraz ryczałtu na pokrycie kosztów pogrzebu żołnierzy zawodowych zmarłych w służbie czynnej, wchodzi:

- a) uposażenie z art. 5,
- b) dodatki służbowe (art. 7),
- c) dodatki lokalne (art. 8),
- d) dodatki aeronautyczne (art. 10),

e) dodatek wyrównawczy (art. 12), w wysokości przysługującej ostatnio przed przeniesieniem do rezerwy lub pospolitego ruszenia, albo przed zgonem.

Do art. 36, 38, 40 i 41.

§ 12. Normy oraz sposób bezpłatnego zakwaterowania podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych, podchorążych nie będących żołnierzami zawodowymi tudzież zakwaterowanie przejściowe w naturze dla oficerów i chorążych (równorzędnych) rezerwy, powołanych na ćwiczenia wojskowe lub na dodatkowe ćwiczenia wojskowe poza miejsce swego zamieszkania, określa się według przepisów ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681).

§ 13. Podchorążowie nie będący żołnierzami zawodowymi, otrzymują żołd, przewidziany dla podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, według norm następujących:

1) w wojsku:

- a) na pierwszym roczniku nauk w okresie podstawowego wykształcenia żołnierskiego — żołd szeregowca;
- b) na pierwszym roczniku nauk po ukończeniu okresu podstawowego wykształcenia żołnierskiego — żołd plutonowego;
- c) na drugim roczniku nauk — żołd sierżanta;
- d) na trzecim i następnych rocznikach nauk — żołd starszego sierżanta;

2) w marynarce wojennej:

- a) w pierwszym roku nauki przed uzyskaniem tytułu podchorążego — żołd marynarza z poboru; począwszy od chwili uzyskania tytułu podchorążego — żołd bosmanmata;
- b) w drugim roku nauki — żołd bosmana;
- c) w trzecim i w następnych latach nauki — żołd starszego bosmana.

§ 14. W przypadku, gdy żołd związany z posiadanym przed wstąpieniem do szkoły stopniem wojskowym jest wyższy od żołdu, przewidzianego w § 13, podchorąży pobiera żołd związany z posiadanym rzeczywistym stopniem wojskowym.

§ 15. (1) Podoficerowie i szeregowcy zawodowi, pełniący służbę w charakterze podchorążych, mogą korzystać w czasie tej służby z wyżywienia z kotła za zapłatą równowartości pieniężnej należności żywnościowej, według której są żywieni, z dodatkiem 10% w stosunku do tej równowartości tytułem kosztów przyrządzenia strawy.

(2) Wysokość opłat za zakwaterowanie w naturze podoficerów i szeregowców zawodowych, pełniących służbę w charakterze podchorążych, normuje się według przepisów ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681).

Do art. 46.

§ 16. (1) Oficerowie i chorążowie (równorzędni), powołani do służby czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzeniem Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga, jak również podchorążowie rezerwy i podoficerowie mianowani w tym czasie podporucznikami rezerwy lub chorążymi rezerwy (równorzędnymi) otrzymują przy powołaniu lub mianowaniu wyekwipowanie w naturze, określone obowiązującymi wojennymi tabelami należności mundurowych dla właściwych broni lub służb.

(2) Prawa do wyekwipowania w naturze (ust. (1)), nie posiadają jednak ci oficerowie i chorążowie (równorzędni), którzy otrzymali już jednorazową należność pieniężną na wyekwipowanie lub zastępujące tę należność wyekwipowanie w naturze. Mogą oni jednak otrzymać z zapasów wojskowych za zapłatą według obowiązującego cennika wyekwipowanie, określone wojennymi tabelami należności mundurowych dla właściwych broni i służb.

(3) Jeżeli jednak wymienieni w ust. (1) oficerowie i chorążowie (równorzędni) otrzymali tylko niektóre przedmioty wyekwipowania lub ich równowartość pieniężną — otrzymują przy powołaniu lub mianowaniu te przedmioty wyekwipowania, określone wojennymi tabelami należności mundurowych dla właściwych broni i służb, których jeszcze nie otrzymali.

(4) Przepisy §§ 3—9 stosuje się odpowiednio.

Do art. 51 — 54 w związku z art. 11 i 28.

§ 17. (1) Uposażenie posiadanego stopnia, zmniejszone do $\frac{3}{4}$ w myśl art. 51, lub do połowy w myśl art. 52, wymierza się od należności, określonych na zasadzie art. 5 i 12.

(2) Poza zmniejszonym uposażeniem lub żołdem zachowują oficerowie i chorążowie w przypadkach przewidzianych w art. 51 ust. 1 i 52 prawo do dodatku na uzupełnienie wyekwipowania, ponadto w przypadkach przewidzianych w art. 51 ust. 1, 52 i 53 ust. 1 i 4 zachowują żołnierze prawo do świadczeń następujących:

- a) prawo do ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi dla siebie i rodziny (art. 13 lit. b);
- b) prawo do pomocy lekarskiej dla siebie i rodziny (art. 14);
- c) oficerowie — prawo do korzystania ze świadczenia, przewidzianego w art. 13 lit. a);

d) podoficerowie i szeregowcy, z wyjątkiem chorążych, oraz podchorążowie prawo do umundurowania w naturze (art. 11, 35 i 38); podoficerowie i szeregowcy, pełniący obowiązkową służbę czynną, nadterminowi i podchorążowie zachowują nadto prawo do wyżywienia oraz zakwaterowania w naturze (art. 34, 36 i 38).

(3) W przypadkach przewidzianych w art. 54 ust. 1 zachowują żołnierze prawo do świad-

czeń wyszczególnionych w ust. (2) lit. a), b) i d) paragrafu niniejszego.

§ 18. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 20 stycznia 1934 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 68).

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*